

Xalet de Lluís López de Maria

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passeig dels Àlbers, número 63.
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.447841222307
Longitud: 2.0820209891543
UTM Est (X): 423321
UTM Nord (Y): 4588880

Classificació

Número de fitxa 08205 - 472
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1931
Autoria de l'element: Gaietà Cabanyes
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-13.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3491107DF2839A0001RD
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 02/12/2023 - 17:44

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil eclèctic i d'inspiració centreeuropea, amb elements d'estil classicista a la façana, especialment la columna jònica del pòrtic. És format per dos volums adossats, el de l'esquerra que sobresurt consta de soterrani, planta baixa, pis i golfes. L'edifici està situat en un terreny amb desnivell al barri de la Floresta, per això el soterrani i el garatge tenen obertura en el mur del marge de la finca.

Al volum de l'esquerra, a la primera planta, hi trobem una balconera amb obertura d'arc escarser, amb una balustrada de peces de morter modelat. Al cos de la dreta a aquest nivell hi ha el portal d'entrada, fet d'arc carpanell amb maó col·locat a sardinell. Aquesta zona d'accés està coberta per un pòrtic amb una columna d'estil jònic que suporta un balcó protegit per balustrada que dona al pis superior. Al primer pis, al cos de l'esquerra hi ha una balconera amb una balustrada de peces de morter modelat. Al nivell de les golfes hi ha una obertura amb arc de punt rodó.

Les obertures de la façana presenten una faixa engaltada a la llinda i als brancals. En el cas de les llindes, es combinen l'arrebossat amb maons posats a sardinell. A més, a cada pis les llindes tenen una solució constructiva diferent: a la planta baixa són d'arc rebaixat, a la planta pis són llindes rectes i a les golfes són d'arc de punt rodó.

A la part superior del cos esquerre hi ha una cornisa amb modillons que divideix els pisos primer i golfes. El ràfec és format per caps de biga. La teulada és holandesa a diversos vessants, amb teula plana. Durant les obres es va modificar el pendent de la teulada i en va resultar una teulada truncada en el ràfec, a l'estil de les teulades holandeses.

Les proporcions de l'immoble compleixen la regla àuria arreu en tot l'edifici i en els elements de composició com ara la relació en les obertures i la seva ubicació. Entre els arbres del jardí destaca un bell exemplar de roure.

Història

El 12 de juny de 1931 Lluís López de María Castells, de Barcelona, va demanar la llicència per construir aquest xalet. El xalet s'havia de construir en un solar de la seva propietat a la Colònia de la Floresta Pearson, segons projecte arquitectònic de Gaietà Cabanyes. El 30 de juny del mateix any va obtenir el permís.

Gaietà Cabanyes va ser un arquitecte nascut el 1888 i mort el 1933, fill del també de l'arquitecte Emili Cabanyes. Part de la seva obra és en estil eclèctic. Va projectar la casa Agustí Mestre el 1922 a Sitges, la casa Agustí Mestre II, també a Sitges i del mateix any que l'anterior, l'edifici Antoni Serés, el 1929 a l'avinguda Diagonal de Barcelona i el bloc Pla de Cargol, a Girona, el 1930.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van

tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

